

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, declarat de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului

Oleinic Dmitri .

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>06.07.2010 - 22.04.2013,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.01.2017 - 08.11.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.01.2019 - 13.02.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2013, Oleinic Dmitri a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, în baza art. 27, 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, și în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Acțiunea civilă înaintată de Bumbu A. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință au mai fost condamnați Pelin Veaceslav și Gaiduc Nicolai, dar în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 16 martie 2010, inculpatul Oleinic Dmitri, aflându-se pe str. xx, mun. Chișinău, a păstrat, transportat și înstrăinat ilegal, contra sumei de o 1100 lei, colaboratorului de poliție al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, aflat sub acoperire, Vicol G., 0,16 grame de substanță narcotică, heroină, achiziționată de către Oleinic D. în aceeași zi de la Gaiduc N., care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.146 din 17 martie 2010, se atribuie la substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale și inclusă în tabelul nr. 1, lista nr. 1 a substanțelor narcotice neutilizate în scopuri medicale aprobată prin hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004.

Tot el, la 14 iulie 2011, aproximativ ora 14.35, păstrând la sine substanțe narcotice și având scopul distribuirii substanțelor narcotice, s-a întâlnit cu Melnic V., pe str. xx 59, mun. Chișinău, pe teritoriul ASEM, în curtea blocului C, de la care a primit suma de 400 dolari, iar el i-a transmis o cutie de țigări cu inscripția „Lucky Strike”, în care se afla o substanță de culoare cafenie cu miros specific cu masa de 4 grame, însă din cauze independente de voința lui, tranzacția nu și-a produs efectul, deoarece în momentul transmiterii pachetului cu substanțe narcotice lui Melnic V., observând poliția, a pus cutia de țigări cu inscripția „Lucky Strike”, în care se afla o substanță de culoare cafenie, cu miros specific, cu masa de 4 grame, pe temelia gardului din apropiere.

Conform raportului de constatare tehnico științific nr. 412 din 14 iulie 2011, substanța sub formă de praf de culoare cafenie, reprezintă heroină - substanță narcotică semisintetică neutilizată în scopuri medicale cu masa de 31 grame, care conform listei substanțelor narcotice aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, constituie cantități deosebit de mari.

Tot el, în intervalul de timp 28 noiembrie 2012, ora 19.00 - 29 noiembrie 2012, ora 08.30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deschiderea forțată a ușii de la intrare, a pătruns în apartamentul nr. x din str. xx, mun. Chișinău, de unde, pe ascuns, a sustras următoarele bunuri: două perforatoare „Makita” – 5000 lei, un perforator „Hilte” – 5000 lei, trei malaxoare „Fiolent” – 5600 lei, un malaxor „Elhinbergstock” – 2200 lei, un polizor unghiular „Makita” – 1800 lei, un aparat de tăiat fier „Bosch” – 3200 lei, un polizor unghiular „Fiolent” – 800 lei, trei genți cu diverse instrumente pentru construcții – 9000 lei, cauzând părții vătămate Bumbu Andrei un prejudiciu considerabil, în sumă totală de 33.500 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) și 27, 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, declarând că s-a oprit pe teritoriul ASEM, cerând de la un băiat foc pentru o țigară, dar a fost oprit de polițiști. Nu a observat careva pachet de țigări „Lucky Strike”, iar băiatul de l-a care a aprins țigara nu i-a transmis mijloace banești. De la inculpatul Gaiduc N. nu a procurat substanțe narcotice, nu s-a întâlnit cu persoana pe nume Vicol G. și nu i-a vândut substanțe narcotice. Totodată, recunoaște că a pătruns în apartamentul părții vătămate Bumbu A., de unde a sustras diverse instrumente.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Vicol Gheorghe, a declarat că a procurat de la inculpat substanță narcotică, în procesul achiziției de control din 16.03.2010, banii fiind marcați. Cunoaște că Oleinic D. a luat substanțele narcotice de la Gaiduc N.

Martorul Nichifor Oleg, a relatat că activează în calitate de inspector principal al Serviciului Antidrog și, în urma informației operative că Oleinic D. urma să pună în circulație heroină, a efectuat o achiziție de control de la persoana în cauză prin intermediul polițistului Laza A. Ultimul a fost infiltrat printre cunoscuții lui Oleinic D. Astfel, a fost stabilit că de la Oleinic D. poate fi procurat mai mult de un gram de substanțe narcotice, și că acesta le procură de la Gaiduc N.

Martorul Laza Alexei, a comunicat că este angajat al CGP. Din informațiile operative cunoștea că Gaiduc N. se ocupa cu vânzarea drogurilor, parvenite de la Pelin V. Mijloacele bănești le-a transmis lui Gaiduc N. În cadrul achiziției din 16.03.2010, a fost procurată heroină de la Oleinic D., în cantitate de 0,5 gr, la prețul de 800-900 lei. Aceasta a avut loc pe str. O. Goga, iar Oleinic D. procura substanțele narcotice de la Gaiduc N.

Martorul Tverdohleb Alexandru, a explicat că au fost observate două persoane în curtea ASEM, care se aflau în apropierea gardului ce înconjoară curtea. După chemarea grupei operative, s-a stabilit că în pachetul de țigări se afla un praf ambalat în ceva. Cazul a fost documentat și atunci Oleinic D. a comunicat că pachetul îi aparține lui și acolo este heroină. Anume Oleinic D. a pus pachetul de țigări la temelia gardului și tot el a afirmat că substanțele narcotice urmau a fi transmise lui Melnic.

Martorul Untilă Petru, a declarat că o persoană necunoscută a intrat pe poarta ASEM, a mers o distanță de 100 metri, s-a apropiat de gardul academiei, a lăsat pe temelia gardului un pachet de țigări și s-a îndreptat spre ieșire. În acel moment, s-a apropiat și s-a prezentat, acesta era Oleinic D, cu el mai era Melnic V. A chemat grupa operativă, care a depistat în pachetul de țigări o substanță de culoare cafenie, asemănătoare cu heroina. Oleinic D. a recunoscut că heroina îi aparține și este pentru consum personal. Pachetul a fost sigilat, semnat și transportat la CPs, unde Oleinic D. a dat explicații asupra cazului, apoi acesta a fost dus la dispensarul narcologic, fiind depistat consumul de opium.

Martorul Vanica Veaceslav, a declarat că colaboratorii din grupa antidrog i-au solicitat să meargă cu ei la o rețineră. În curtea ASEM a mers cu Untilă P. și Tverdohleb A., care i l-au descris pe Oleinic D. Stând o oră în curtea ASEM, a observat cum Oleinic D. a intrat pe teritoriul ASEM și a lăsat un pachet de țigări pe fundația gardului, iar apoi s-a întâlnit cu Melnic, după care ambii au fost reținuți. Pe loc Oleinic D. a afirmat că urma să comercializeze substanțe narcotice, să transmită lui Melnic substanța narcotică în schimbul sumei de 400 dolari.

Partea vătămată Bumbu Andrei, a relatat că Oleinic D. a pătruns în apartamentul unde efectua lucrări de reparație ca angajat și a sustras bunuri materiale, adică diverse instrumente de construcții, o parte le-a întors, iar altă parte a promis că i le va restitui.

Potrivit raportului de constatare tehnico științifică nr.146 din 17 martie 2010 și planșa fotografică, substanța sub formă de praf, de culoare bej deschis, din pachetul de polietilenă, achiziționat la 16.03.2010 în cadrul achiziției de control din 16.03.2010 de la Oleinic D., și de la o persoană nestabilită pe nume „Colea ”,

reprezintă heroină, substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale, masa căruia este de 0,16 grame.

Conform procesului-verbal din 22.02.2010, lui Laza A. i-au fost transmise bancnote în sumă de 1000 lei, marcate cu inscripția „Heroin 2010”, care urmau a fi transmise lui Oleinic D. sau alte persoane.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 14.07.2011, în str. Bănulescu Bodoni 59, în curte la Academiei de Studii Economice, s-a depistat un pachet de țigări „Lucky Strike”, în care era un pachet de folie de culoare argintie cu o consistență de culoare cafenie deschisă în formă de piatră.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.412 din 14.07.2012 și planșa fotografică, substanța sub formă de praf de culoare cafenie, conținut în pachetul prezentat la cercetare, ridicat la 14.07.2011 în timpul cercetării la fața locului în curtea blocului C al Academiei de Studii Economice de pe str. Bănulescu Bodoni 59, mun. Chișinău, care a fost pusă pe temelia gardului de Oleinic D., reprezintă heroină-substanță narcotică semisintetică neutilizată în scopuri medicale, cu masa de 3,31 grame.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 30.04.2010, au fost constatate înregistrările telefonice între Gaiduc N. și Oleinic D.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 13.12.2012, și planșa fotografică, au fost examinate bunurile materiale - instrumentele pentru construcții.

În baza probele administrate, analizate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și coroborării lor, instanța a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile în baza art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal, ca păstrarea, transportarea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, în proporții mari, de către două sau mai multe persoane, art. 27, 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal, ca tentativă de păstrare și distribuire ilegală a substanțelor narcotice, în proporții mari, și art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, ca sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, o tentativă de comitere a unei infracțiuni deosebit de grave și o infracțiune mai puțin gravă, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante ca recunoașterea parțială a vinei, căința sinceră, recuperarea parțială a prejudiciului cauzat, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin numirea unor pedepse cu închisoarea, pedeapsă ce va fi echitabilă, în raport cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, motivul acestora, persoana inculpatului și influența pedepsei aplicate întru corectarea și reeducarea acestuia.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Olga Kesla, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, art.217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate cu circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, și în baza art. 27, 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate cu circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 84 Cod penal, definitiv la 15 ani închisoare, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții legate cu circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Apelantul a indicat că pedeapsa numită inculpatului este prea blândă și nu va atinge scopurile principale a pedepselor numite.

La numirea pedepsei, nu s-a ținut cont că inculpatul a săvârșit un concurs de infracțiuni, de gravitatea acestora și de pericolul social reprezentat, deoarece cu scopul unui profit a pus în pericol viața mai multor persoane și că substanțele narcotice, prezintă un pericol pentru societate, duc la uciderea persoanei, în rezultatul consumului.

Astfel, inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai aspră, întru a fi atins scopul pedepsei și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui.

3.1. A declarat apel și avocatul Ion Popescu, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 217¹ alin. (3) lit. f) și 27, 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pe motiv că faptele nu au fost săvârșite de el, fiind condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la o pedeapsă neprivativă de libertate.

Apelantul a indicat că învinuirea înaintată în baza art. 27, 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal, nu corespunde circumstanțelor reale și probelor dobândite în cadrul anchetei judiciare, deoarece pe episodul în cauză, colaboratori de poliție, care au și făcut investigațiile, sunt direct cointeresați de a-și susține și menține investigațiile și de a-și îndreptăți acțiunile ilegale întreprinse.

Declarațiile martorilor Laza A, Vicol G. și Nichifor O., urmau a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii, ei fiind implicați în organizarea acestui episod și reținerile ulterioare.

Aceiași situație se reține și pe episodul din 14.07.2011, unde au fost cercetați martorii Tverdohleb A, Untilă P. și Vanica V., care, la fel, sunt colaboratori de poliție, fiind direct implicați în investigarea cauzei date, și nici unul din ei nu a putut demonstra că pachetul de țigări depistat pe gardul curții ASEM ar fi aparținut inculpatului. Pe motivul dat, declarațiile martorilor nominalizați, urmau a fi apreciate critic.

Nevinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorului Melnic D., care a declarat că nu -l cunoaște pe Oleinic D., astfel că vinovăția inculpatului nu a fost probată, iar acesta nu poate fi bazată pe contradicții și presupuneri.

Pe capătul de învinuire privind sustragerea bunurilor de la Bumbu A., inculpatul recunoaște vina, doar că nu este de acord cu sumele indicate de pătimit, considerându-le mărite. Mai mult, inculpatul a restituit în majoritate paguba pricinuită, propunând pătimitului ca diferența bunurilor nerecuperate să fie achitată în lei.

Prin urmare, reieșind din faptul că inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de prezența circumstanțelor atenuante, ca căința sinceră, contribuirea la descoperirea infracțiunii, restituirea parțială a prejudiciului material, acestuia urmează a-i fi aplicată o pedeapsă în limitele acțiunilor săvârșite.

3.2. Avocatul Morari Ion, la fel, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 217¹ alin. (3) lit. f) și 27, 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Apelantul a indicat că procesul verbal de cercetare la fata locului din 14.07.2011 și raportul de constatare tehnico științifică nr. 412 din 14.07.2011, nu pot fi considerate probe și puse la baza sentinței de condamnare, deoarece au fost efectuate cu încălcarea cerințelor art. 188 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel pachetul de țigări ridicat de la fața locului nu a fost sigilat conform procedurii.

Ordonanța de punere sub învinuire din 10.12.2011 este lovită de nulitate, deoarece organul de urmărire penală a încălcat termenul de trei luni prevăzut de lege pentru punerea sub învinuire, conform art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, care urma a fi calculat din data de 14.07.2011, odată cu emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, în care organul de urmărire penală a expus fapta pretinsă ca comisă de Oleinic D., și această faptă a fost inclusă ulterior cu completări neînsemnate în ordonanța de punere sub învinuire, în rechizitoriu și sentință.

Vinovăția inculpatului este bazată pe declarațiile colaboratorilor de poliție Vicol G. și Laza A., care sunt contradictorii, ori, din declarațiile lor nu rezultă clar cine a achiziționat substanța nracotică de la persoana suspectă - Vicol G. sau Laza A.

În fapta expusă în sentință este indicat, că Oleinic D. a înstrăinat substanța narcotică colaboratorului de poliție sub acoperire Vicol G., însă ultimul în declarațiile sale a indicat că nu a procurat de la inculpat substanță narcotică.

Instanța nu a respins declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vina, pe când era obligată să motiveze de ce acestea urmează a fi respinse.

3.3. La 12.08.2013, a declarat apel și inculpatul Oleinic D., solicitând casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei de către prima instanță.

Apelantul a menționat că pe episodul de sustragere a bunurilor părții vătămate Bumbu A., acesta în acțiunea civilă a inclus lucruri care nu au fost sustrase, o parte din bunuri au fost restituite, iar prețurile pentru bunurile sustrase sunt ridicate, față de costul real al acestora. Pe cazul dat nu a fost efectuată expertiza merceologică, pentru a putea fi stabilit cu exactitate prețul bunurilor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, apelurile avocaților Popescu I. și Morari I., și a inculpatului Oleinic D., au fost respinse, iar apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Oleinic Dmitri i-a fost stabilită executarea pedepsii închisorii, în penitenciar de tip închis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că prima instanță incorect a stabilit tipul penitenciarului în care inculpatul urma să-și execute pedeapsa.

Totodată, alegațiile avocaților și inculpatului, invocate în apel, nu au suport faptic și juridic, urmând a fi respinse. Or, probele administrate demonstrează vinovăția inculpatului la comiterea infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari și respectiv, tentativa de circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari.

Careva contradicții în declarațiile martorilor Laza A., Vicol G. și Nichifor O., în situația în care aceștia având rolurile de agent sub acoperire, ofițer de investigații, au realizat acțiunile procesuale sub conducerea procurorului, fără careva abateri, nu se întrevăd. Ei au fost audiați sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru declarații false. Fiind audiați în ședința instanței de apel, au confirmat

integral declarațiile depuse anterior, fără a indica careva pretinse contradicții, așa cum consideră apărarea. Mai mult, acțiunile procesuale, nu au fost contestate de către partea apărării, iar faptul că aceștia sunt colaboratori ai organelor de poliție, nu denotă inadmisibilitatea audierii lor, dar și aprecierii acestor declarații ca fiind mijloace probatorii pertinente.

Sunt lipsite de contradicții și declarațiile martorilor Tverdohleb A, Untilă P. și Vanica V., or, în ședința de judecată s-a constatat și dovedit starea de fapt relatată de către acești martori, care tot sunt colaboratori de poliție și au participat la efectuarea acțiunilor procesuale, având un rol stabilit.

Lipsit de temei este și argumentul apărării că ordonanța de începere a urmăririi penale din 25.07.2011, a fost emisă contrar cerințelor art. 52 alin. (10) Cod de procedură penală, lipsind ordonanța procurorului de creare a grupului de ofițeri de urmărire penală. Or, formarea grupului de ofițeri de urmărire penală, este decisă de către procuror, după caz la cercetarea circumstanțelor și verificarea informației parvenite, șefii de direcții, subdiviziuni ai organelor afacerilor interne, sunt împuterniciți de a delega ofițerii de urmărire penală pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală. În cazul de față nici nu era necesară ordonanța de formare a grupului de ofițeri, deoarece au fost incluși colaboratori ai Comisariatului General de Poliție, mun. Chișinău, în calitate de investigatori, care nemijlocit au efectuat achiziții de control.

De asemenea, este nefondată și afirmația apărării, că procesul verbal de cercetare la fata locului din 14.07.2011 și raportul de constatare tehnico științifică nr. 412 din 14.07.2011, sunt ilegale fiindcă obiectul ridicat și anume pachetul de țigări „Lucky Strike”, în care se pretinde că era o substanță cafenie cu masa de 4 gr. nu a fost sigilat, fiind încălcate prevederile art.118 alin. (1) Cod de procedură penală, nu e clar când și în ce circumstanțe a fost împachetată cutia de țigări, nefiind sigilată și cu ce conținut.

În sensul vizat, se reține că din raportul de constatare tehnico științifică nr. 412, din 14.07.2011, rezultă că „spre examinare a fost prezentat corpul delict ambalat într-un pachet din hârtie albă cu dimensiunile de 215 x 160 mm., o latură a căruia este lipită cu bandă adezivă. Pe suprafața pachetului cu colorant albastru este înscris și un text privind conținutul acestuia, cât și semnăturile din numele specialistului Derevelenco, Oleinic, Mardari, Untilă, Melnic, Tverdohleb și Vanica, ambalajul fiind intact.

Tabelul fotografic, anexă la raportul de constatare tehnico științifică nr. 412, din 14.07.2011, atestă clar că pachetul de hârtie cu inscripțiile vizate, este șampilat, sigilat, cu semnătura tuturor participanților.

În ce privește incertitudinea apărării că nu este clar cum a avut loc cercetarea la fața locului, în privința bănușilor de atunci dacă ei au fost conduși imediat în Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău, se reține că conform actului vizat, se atestă clar că anume inculpatul Oleinic D. a participat la acțiunea dată. Pe lângă acesta au mai participat și martorii Melnic V., Untilă P., Tverdohleb A. și Vanica V., astfel că careva abateri ale normelor de drept nu se regăsesc.

Constatarea tehnico-științifică nr.412 din 14.07.2011, nu a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art.145 Cod de procedură penală, cum pretinde partea apărării, considerând că la examinarea corpurilor delict urma a fi invitat bănușul Oleinic D., prin ce i-a fost încălcat dreptul de a participa la efectuarea acesteia,

deoarece norma la care a făcut referire, indică clar că organul de urmărire penală sau instanța de judecată, în cazul în care dispune efectuarea expertizei, citează părțile și expertul desemnat pentru a li se aduce la cunoștință obiectul expertizei și întrebările la care expertul trebuie să dea răspunsuri, pentru a li se explica dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări și de a cere modificarea sau completarea lor. Totodată, părților li se explică dreptul lor de a cere numirea a câte un expert recomandat de fiecare dintre ele pentru a participa la efectuarea expertizei. În acest caz, se întocmește un proces verbal, dar în cazul de față s-a efectuat un raport de constatare tehnico științifică și nu un raport de expertiză.

Neîntemeiat este și argumentul apărării, că nenumirea expertizei în comisie dactiloscopice narcologică a lipsit urmărirea penală de posibilitatea de a identifica dacă Oleinic D. are contribuție la pachetul dat, cât și pe inculpat de dreptul de a se apăra și a-și demonstra nevinovăția, or, martorii Untilă P., Tverdohleb A. și Vanica V., au indicat clar că în cadrul acțiunilor procesuale, la data de 14.07.2011, o persoană necunoscută intrând pe poarta ASEM dinspre sect. 8 din partea str. Colina Pușkin, a mers o distanță de 100 metri, apoi s-a apropiat de gardul academiei, a lăsat pe temelia gardului un pachet de țigări și s-a îndreptat spre trotuar înapoi, în acel moment s-au apropiat și s-au prezentat, acesta era Oleinic D., cu el mai era o persoană, Melnic V., apoi a fost chemată grupa operativă care a depistat în pachetul de țigări o substanță de culoare cafenie asemănătoare heroinei, Oleinic D. a recunoscut că heroina îi aparține lui și este pentru consum personal.

Este nefondat și argumentul apărării, că organul de urmărire penală a încălcat termenul de 3 luni prevăzut de lege pentru punerea sub învinuire, fiindcă ordonanța de punere sub învinuire a lui Oleinic D. a fost adoptată la 20.12.2011, după 5 luni și 6 zile, deoarece organul de urmărire penală a respectat termenul de trei luni de menținere a lui Oleinic D în calitate de bănuț.

Or, conform ordonanței organul de urmărire penală din 30.04.2010, Oleinic D. a fost recunoscut în calitate de bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Plugaru V., din 07.05.2010, Oleinic D. a fost pus sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

La fel, prin ordonanța organului de urmărire penală din 20.09.2011, Oleinic D. a fost recunoscut în calitate de bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Cegan L., din 20.12.2011, Oleinic D. a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 217 alin. (4) lit. d) Cod penal.

De asemenea, urmează a fi respinsă alegația apărării, că vinovăția inculpatului ce ține de episodul din 16.03.2010 este bazată pe declarațiile colaboratorilor de poliție Vicol G., Laza A. și Nichifor O., expuse în sentință cu contradicții esențiale, din care nu rezultă clar cine a achiziționat substanța narcotică de la persoana suspectă Nichifor O., Vicol G. sau Laza A., deoarece în fapta expusă în sentință este indicat, că Oleinic D. a înstrăinat substanța narcotică colaboratorului poliției sub acoperire Vicol G. În declarațiile ultimului este indicat, că nu a procurat substanța narcotică de la Oleinic D. Apărătorul încearcă prin redarea eronată a declarațiilor martorului să inducă instanța de apel în eroare, de vreme ce martorul Vicol G. a relatat clar că anume Laza A. a procurat substanța narcotică de la Oleinic D. Totodată, martorul Laza A. a confirmat că anume el a efectuat achiziția de control.

Respins urmează a fi și argumentul apărătorului, că lipsește ordonanța Organului de Urmărire Penală de recunoaștere a corpurilor delictive, a pachetului de țigări cu folie de hârtie, ceea ce contravine art. 158 alin. (2) Cod de procedură penală. Or, conform ordonanței OSUP al SUP CGP, mun. Chișinău, Cortac N., din 30.04.2010, a fost recunoscută în calitate de corp delict și anexată la dosar substanță solidă în formă de praf și bulgări de culoare galbenă, cu nuanță cafenie, din pachetelul incolor din polimer de formă dreptunghiulară prezentată la expertiză ridicată de sub automobilul „Toyota Prado ” la o distanță de 0,5 m. de la piciorul stâng a lui Gaiduc N., cu masa totală de 4,9 grame, care a fost împachetată și sigilată în plicul nr.6.

Ordonanța de punere sub învinuire, cât și rechizitoriul, corespund rigorilor prevăzute în art. 281 și 296 Cod de procedură penală, deoarece prin ordonanța procurorului Cecan L. a fost prelungit termenul urmăririi penale, iar în continuare nu era necesară prelungirea acestuia, în situația în care la 24.10.2011 a fost întocmit raportul cu propunerea de punere sub învinuire a lui Oleinic D., cauza penală fiind expediată procurorului pentru punerea lui sub învinuire și întocmirea rechizitoriului, din care motiv este neîntemeiat argumentul apărării că termenul urmăririi penale a expirat la 25.10.2011.

Totalitatea probatoriului administrat referitor la învinuirea adusă lui Oleinic D. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, dovedește că fapta acestuia întrunește elementele infracțiunii incriminate și este demonstrată incontestabil, prin însuși declarațiile inculpatului, care și-a recunoscut vina, a părții vătămate Bumbu A., care a susținut că inculpatul a sustras bunurile materiale, restituindu-i personal 2 malaxoare, o mașină de tăiat lemne, o mașină de înșurubat, o lopătică de la malaxor. Cele mai scumpe instrumente au fost vândute. Astfel are pretenții de ordin material și moral față de inculpat. Prejudiciul material estimându-l la 4000 lei. Astfel, apelul inculpatului, la acest capitol, nu are suport faptic și juridic.

Este neîntemeiată și alegația inculpatului că dosarul penal a fost intentat în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, care prevede împăcarea părților, iar după ce a restituit lucrurile furate, partea vătămată a inclus în acțiunea civilă lucruri care în realitate nu au fost. Mai apoi, în procuratură, valoarea acțiunii din nou a crescut până la 50.000 lei, fiind conexată cu cauza părții vătămate, Cebănaș N., după care a fost făcută recalificarea pe art. 186 alin. (4) Cod penal.

În contextul expus, se reține că la prezenta cauză penală, a fost conexată cauza penală de învinuire a lui Oleinic D. de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe faptul sustragerii bunurilor părții vătămate Bumbu A., cărui i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă de 33.500 lei.

Așa dar, neavând nici o tangență cu o careva altă cauză penală, în care figurează în calitate de parte vătămată Cebănaș N., or, în esență, inculpatul confundă cauzele penale examinate în privința sa.

Este nefondat și argumentul inculpatului, că prețurile pentru bunuri, indicate în acțiunea civilă a lui Cernețcaia O., sunt mult mai ridicate decât prețurile de piață la aceste bunuri, și nu s-a luat în considerație că el de la început practic toate bunurile le-a restituit, or, iarăși inculpatul face referință la o altă cauză penală și cu totul altă parte vătămată, în situația în care în prezenta cauză penală nu figurează nici-o parte vătămată pe numele indicat.

Neîntemeiat este și argumentul inculpatului, că dosarul a fost examinat în limba română și nu înțelegea toți termenii în ce era învinuit, or, în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, au participat în calitate de interpreți mai multe persoane, angajate ale judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, iar faptul că dânsul nu a înțeles unii termeni juridici, nu servește temei de achitare, în situația în care însuși inculpatul a recunoscut sustragerea bunurilor părții vătămate Bumbu A.

Lipsit de temei este și afirmația inculpatului, că s-a bazat în întregime pe avocatul său, care i-a spus să recunoască tot ce spune el și v-a fi pedepsit condiționat, însă a insistat să fie făcută expertiza mărfii, la ce avocatul Semenciuc V. a spus că va face totul, principalul e ca dânsul să recunoască tot ce spune el, ce a și făcut, neînțelegând cu ce este de acord. Până la sfârșit, a fost dus în eroare de către avocatul său, care a încălcat etica profesională.

În contextul acestei afirmații, este evident că inculpatul confundă cauzele penale și în esență contestă legalitatea procesului penal într-o altă cauză penală, și nicidecum în prezenta cauză penală, în cadrul căreia el a recunoscut vina pe faptul sustragerii bunurilor părții vătămate Bumbu A., relatând că a recuperat parțial prejudiciul și este de acord să restituie restul, însă nu este de acord cu cuantumul pagubei invocat de către pătimit.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță, însă, eronat a constatat în ca circumstanțe atenuante recunoașterea parțială a vinei, căința sinceră și recuperarea parțială a prejudiciului, or, acestea din urmă nu se încadrează în categoria circumstanțelor atenuante specificate de art. 76 alin. (1) Cod penal, și inculpatul doar parțial a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise și nu a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Prin urmare, reținând că inculpatul are studii medii, este supus militar, celibatar, nu are persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, este fără antecedentele penale, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului, poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei penale privative de libertate.

Prima instanță, aplicând art. 84 alin. (1) Cod penal, metoda cumulării parțiale a pedepselor aplicate, just, echitabil și proporțional a conchis asupra numirii inculpatului a sancțiunii privative de libertate definitive, pe un termen de 12 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Totodată, incorect a dispus ca pedeapsa stabilită să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, or, reieșind din prevederile art. 72 alin. (4) Cod penal, urma să fie dispusă spre executare în penitenciar de tip închis, deoarece una din infracțiunile săvârșite de inculpat se califică ca deosebit de gravă.

5. Avocatul Roman Medeleanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că partea acuzării nu a prezentat probe ce ar proba existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) și 27, 217¹ alin. (4) Cod penal.

Pe această învinuire, instanțele și-au întemeiat soluția de condamnare doar pe declarațiile martorilor Nichifor O., Vicol G. și Laza A., care sunt colaboratori de poliție și care însuși au efectuat investigațiile pe episodul dat. Astfel, inculpatul a

fost lipsit de dreptul la apărarea, deoarece alte careva probe ce ar demonstra latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate nu există.

Latura subiectivă a infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) și 27, 217¹ alin. (4) Cod penal, îl constituie scopul de înstrăinare, iar latura obiectivă constituie păstrarea, prelucrarea, producerea, transportarea substanțelor narcotice, însă partea acuzării nu a probat aceste semne obligatorii a acestor infracțiuni.

Nu au fost prezentate probe, că Oleinic D. ar fi întreprins acțiuni de înstrăinare către Melnic V. a substanțelor narcotice, însă din cauze independente de voința lui nu a fost dusă până la capăt. Nu a existat nici o achiziție de control, care prin intervenirea colaboratorilor de poliție nu au fost duse până la capăt, aceste acțiuni sau alte acțiuni care ar demonstra intenția lui Oleinic D.

Instanța nu a pus la baza hotărârii de condamnare probele ce au fost cercetate în instanța de judecată, nerespectând prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, dar a dat prioritate probelor din cadrul urmăririi penale, care au fost obținute cu grave încălcări procesuale.

De către organul de urmărire penală nu a fost documentat nici un caz de achiziție de control de la Oleinic D., existând doar presupuneri.

Pe capătul de acuzare în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, instanța de apel urma să înceteze procesul penal, deoarece conform art. 16, 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, la data pronunțării deciziei motivate, expirase 5 ani de la săvârșirea infracțiunii.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) și 12) Cod de procedură penală

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (*pct. 5 din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelul declarat nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența erorilor concrete de drept, și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeieri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Nichifor O., Laza A., Tverdohleb A., Untilă P., Vanica V. și Bumbu A.; procesul verbal privind efectuarea achiziției de control din 16.03.2010, raportul de constatare tehnico-științifică nr.146 din 17.03.2010 și planșa fotografică, că substanța achiziționată la 16.03.2010 în cadrul achiziției de control de la Oleinic D. și de la o persoană nestabilită pe nume „Colea”, reprezintă 0,16 grame heroină; procesul verbal privind marcarea bancnotelor din 22.02.2010, conform cărui lui Laza A. i-au fost transmise bancnote în sumă de 1000 lei, marcate cu inscripția „Heroin 2010”, care urmau a fi transmise lui Oleinic D. sau alte persoane; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.07.2011, că în str. Bănulescu Bodoni 59, în curtea Academiei de Studii Economice s-a depistat un pachet de țigări „Lucky Strike”, în care era un pachet de folie de culoare argintie cu o consistență de culoare cafenie deschisă în formă de piatră; raportul de constatare

tehnică științifică nr.412 din 14.07.2012 și planșa fotografică, că substanța sub formă de praf de culoare cafenie, conținut în pachetul ridicat la 14.07.2011 în timpul cercetării la fața locului în curtea blocului C al ASEM din str. Bănulescu Bodoni 59, mun. Chișinău, care a fost pusă pe temelia gardului de Oleinic D., reprezintă 3,31 grame heroină; procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.04.2010, conform cărui s-au constatat înregistrările telefonice între Gaiduc N. și Oleinic D., toate fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), 217¹ alin. (3) lit. f) și 27,217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal (*pct. 2. - 4. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*Hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat, inclusiv că nu a fost demonstrat scopul de înstrăinare, cât și păstrarea, prelucrarea, producerea și transportarea substanțelor narcotice, că lipsesc dovezi care ar proba latura subiectivă și cea obiectivă a infracțiunilor imputate inculpatului, că nu a existat nici o achiziție de control, că colaboratorii de poliție nu pot fi audiați ca martori, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Este de reținut și că, conform art. 16 alin. (3), 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) Cod penal este una mai puțin gravă, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală fiind de 5 ani de la ziua săvârșirea ei.

Totodată, potrivit art. 60 alin. (2) Cod penal, art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. Hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Astfel, infracțiunea vizată a fost săvârșită de inculpat la 28.11.2012, iar instanța de apel a pronunțat decizia pe 08.11.2017. Prin urmare, la data pronunțării deciziei instanței de apel nu expirase termenul de prescripție de 5 ani.

Deci, argumentul recurentului în aspectul dat nu are niciun suport juridic (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că nu există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, că faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roman Medeleanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, în privința inculpatului Oleinic Dmitri Anatoli, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun